

Dosarul nr. 3ra-1346/22
2-20038246-01-3ra-29122022

Prima instanță: Judecătoria Hîncești sediul Ialoveni (jud. D. Corlăteanu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

15 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Oleg Mereacre și Victor Istratev, reprezentați de avocatul Elisaveta Caragia

în cauza de contencios administrativ la cererile de chemare în judecată ale lui Oleg Mereacre și Victor Istratev împotriva Consiliului raional Ialoveni cu privire la contestarea actelor administrative, restabilirea în funcții, încasarea indemnizațiilor pentru incapacitatea temporară de muncă și a salariilor pentru absența forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 14 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de către Oleg Mereacre și Victor Istratev împotriva hotărârii din 22 septembrie 2021 a Judecătoriei Hîncești sediul Ialoveni

constată:

La 18 martie 2020, Oleg Mereacre, reprezentat de avocatul Elisaveta Caragia a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului raional Ialoveni cu privire la contestarea actelor administrative, restabilirea în funcție, încasarea indemnizațiilor pentru incapacitatea temporară de muncă, pentru concediul anual de odihnă și indemnizația unică, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În susținerea acțiunii a indicat că prin dispoziția nr. 319-p din 21 noiembrie 2019, emisă de președintele Consiliului r-lui Ialoveni, s-a dispus acordarea lui Oleg Mereacre, vicepreședinte al r-lui Ialoveni, concediu anual de odihnă pentru perioada de activitate 18 mai 2018/2019, pe un termen de 16 zile calendaristice și pentru perioada 18 mai 2019/2020, pe un termen de 18 zile calendaristice, iar în total 34 de zile calendaristice, începând cu 22 noiembrie 2019 și până la 26 decembrie 2019, inclusiv.

La 25 noiembrie 2019, în perioada concediului de odihnă, Consiliul raional Ialoveni a emis decizia nr. 7/9 din 25 noiembrie 2019 „Cu privire la încetarea mandatului de vicepreședinte al raionului Ialoveni”, prin care s-a dispus a lua act de încetarea mandatului de vicepreședinte al raionului Ialoveni, Oleg Mereacre, în legătură cu expirarea termenului, achitarea drepturilor salariale lui Oleg Mereacre, cu indicarea la pct. 3 că data intrării în vigoare a deciziei respective va fi data expirării concediului anual de odihnă al lui Oleg Mereacre, fără emiterea unei alte decizii.

A menționat că, ulterior, Consiliul raional Ialoveni a emis decizia nr. 9/3 din 26 decembrie 2019 „Cu privire la aprobarea modificărilor operate în unele decizii ale Consiliului raional”, contradictorie cu decizia nr. 7/9 din 25 noiembrie 2019, în partea ce îl vizează, și anume:

- la pct. 5 din decizia nr. 7/9 din 25 noiembrie 2019, a fost dispusă să se ia act de încetarea mandatului de vicepreședinte al raionului Ialoveni, Oleg Mereacre, în legătură cu expirarea termenului, cu efectuarea calculelor necesare pentru achitarea drepturilor salariale;

- pct. 3 din decizie a fost modificat cu următorul conținut: „decizia se comunică persoanei nominalizate și intră în vigoare la data adoptării”.

A remarcat că din conținutul actului administrativ nominalizat, rezultă că, decizia prin care de fapt s-a dispus concedierea lui a intrat în vigoare la 26 decembrie 2019, însă la pct. 7 din decizia nr. 9/3 din 26 decembrie 2019, a fost indicată o altă dată privind intrarea în vigoare a deciziei, și anume că decizia intră în vigoare la data publicării în Registrul de stat al actelor locale.

Conform Registrului de stat al actelor locale, precum și din informația publicată pe pagina web oficială, actelocale.gov.md, decizia nr. 9/3 din 26 decembrie 2019 a fost publicată la 30 decembrie 2019.

În acest context, decizia privind expirarea mandatului său de vicepreședinte al raionului Ialoveni a intrat în vigoare la 26 decembrie 2019, or, în asemenea circumstanțe, data intrării în vigoare a deciziei este dificilă a fi stabilită.

Mai mult ca atât, decizia nr. 9/3 din 26 decembrie 2019 i-a fost adusă la cunoștință abia la 22 ianuarie 2020, la solicitarea sa din 20 ianuarie 2020, deși în decizie a fost stabilit că aceasta va fi adusă la cunoștință persoanei nominalizate.

Astfel, la 23 ianuarie 2020, a expediat în adresa Consiliului raional Ialoveni o cerere prealabilă, prin care și-a manifestat dezacordul cu decizia nr. 9/3 din 26 decembrie 2019, considerând-o ilegală, deoarece a fost dispusă concedierea sa în timp ce se afla în concediu anual de odihnă, ba chiar mai mult, în acel moment s-a aflat în concediu medical, fapt confirmat prin certificatele nr. 3121638 și nr. 2062057.

Prin răspunsul nr. M-13/01 din 28 ianuarie 2020, Consiliul raional Ialoveni i-a comunicat că cererea prealabilă va fi examinată la ședința proximală a Consiliului.

Totodată, la 31 ianuarie 2020, a expediat o cerere repetată în adresa Consiliului raional Ialoveni, prin care a informat că, în perioada 17 decembrie 2019 – 5 ianuarie 2020, s-a aflat în concediu medical și a solicitat achitarea

indemnizației pe perioada respectivă și pe perioada concediului de odihnă anual nefolosit.

A relatat că la ședința din 27 februarie 2020, Consiliul raional Ialoveni a examinat cererea prealabilă depusă de Oleg Mereacre și a emis decizia nr. 1/26, prin care a fost dispusă menținerea în vigoare a deciziei nr. 7/9 din 25 noiembrie 2019, cu modificările operate în decizia nr. 9/3 din 26 decembrie 2019.

Așadar, pârâtul a emis decizii cu conținut contradictoriu, iar, în consecință, dânsul a fost demis ilegal din funcție, în timp ce s-a aflat în concediu medical, fiind în imposibilitate de a-și valorifica dreptul său la asigurare medicală, pe motiv că raporturile de muncă au fost încetate la 25 noiembrie 2019, iar pentru perioada concediului de odihnă medical, nu a beneficiat de indemnizații în acest sens.

Or, deși în decizia din 25 noiembrie 2019 se face referire la art. 17 din Legea nr. 199/2010 cu privire la statutul persoanelor cu demnitate publică, care prevede că, la expirarea mandatului, în caz de demisie, revocare sau eliberare din funcție, persoana cu funcție de demnitate publică beneficiază de o indemnizație unică egală cu 2 salarii ale funcției, dacă legea specială ce reglementează activitatea acestei persoane nu prevede un alt quantum al indemnizației, iar în pct. 2 din decizie se dispune efectuarea calculelor necesare pentru achitarea drepturilor salariale ale persoanei nominalizate, această normă legală nu a fost executată.

În acest context, a susținut că a primit unele sume de bani pentru perioada de concediu, achitate parțial, însă nu a primit sumele corespunzătoare pentru concediu medical și nici sumele care ar trebuit să îi fie achitate conform art. 17 menționat mai sus.

A notat și faptul că, potrivit art. 86 alin. (2) Codul muncii, nu se admite concedierea salariatului în perioada aflării lui în concediu medical, în concediu de odihnă anual, în concediu de studii, în concediu de maternitate, în concediu paternal, în concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, în concediu suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului în vârstă de la 3 la 4 ani, în concediu pentru îngrijirea unui membru bolnav al familiei, în concediu pentru îngrijirea copilului cu dizabilități, în perioada îndeplinirii obligațiilor de stat sau obștești, precum și în perioada detașării, cu excepția cazurilor de lichidare a unității.

Or, la caz, nu există niciun ordin de rechemare din concediu pentru a fi pusă în discuție chestiunea privind concedierea angajatului sau încetarea mandatului de vicepreședinte al raionului pentru Oleg Mereacre, astfel încât decizia nr. 7/9 din 25 noiembrie 2019 și decizia nr. 9/3 din 26 decembrie 2019 să fie emise într-un cadru legal, fapt din care rezultă că ambele decizii sunt afectate de vicii și urmează a fi anulate de către instanța de judecată, dat fiind că procedura prealabilă nu s-a soldat cu succes.

Mai mult, conform art. 50 din Legea 436/2006 privind administrația publică locală, norma la care s-a făcut referire în actele contestate prin prezenta acțiune, Consiliul raional îl poate elibera din funcție pe președintele raionului înainte de termen, cu votul a două treimi din numărul consilierilor aleși, la

propunerea a cel puțin o treime din consilierii aleși. Vicepreședintele raionului poate fi eliberat din funcție înainte de termen, cu votul majorității consilierilor aleși, la propunerea președintelui raionului său a unei treimi din consilierii aleși. Președintele și vicepreședintele raionului își prezintă demisia în fața consiliului raional. Mandatul președintelui și cel al vicepreședintelui raionului încetează odată cu mandatul consiliului raional.

A conchis că prin emiterea de către pârât a actelor nominalizate, i s-au cauzat suferințe psihice, aflându-se într-o stare psihologică nefavorabilă, el fiind în concediu medical când în privința lui erau luate diverse decizii abuzive, i-au afectat și sănătatea și familia sa, fiind astfel pus și în situația de a contracta serviciile avocatului, de a merge frecvent la pârât pentru a depune diverse cereri pentru a căuta posibilități de valorificare a drepturilor sale, apreciind daunele morale cauzate la valoarea de 50 000 de lei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza art. 1, 2, 10, 17, 19, 20, 162, 164, 165, 166, 189, 196, 206 alin. (1) lit. a), 208, 209, 224 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, Legii nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, Legii nr. 768 din 2 februarie 2000 privind statutul alesului local, Legii nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică și a Codului muncii.

A solicitat: 1) admiterea acțiunii; 2) anularea parțială a deciziei nr. 7/9 din 25 noiembrie 2019 și deciziei nr. 9/3 din 26 decembrie 2019, în partea ce îl vizează cu privire la demiterea ilegală; 3) repunerea în funcția de vicepreședinte al raionului Ialoveni, astfel încât să fie respectate prevederile art. 50 alin. (3) din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală; 4) obligarea pârâtului Consiliul raional Ialoveni de a-i achita indemnizația de concediu medical, drepturile salariale pentru concediul de odihnă anual și indemnizația unică egală cu 2 salarii de funcție, potrivit art. 17 din Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică; 5) repararea prejudiciului moral cauzat, în mărime de 50 000 de lei; 6) încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

La 18 martie 2020, Victor Istratiev, reprezentat de avocatul Elisaveta Caragia a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului raional Ialoveni cu privire la contestarea actelor administrative, restabilirea în funcție, încasarea indemnizațiilor pentru incapacitatea temporară de muncă, pentru concediul anual de odihnă și indemnizația unică, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a susținut că prin dispoziția nr. 320-p din 21 noiembrie 2019, emisă de președintele Consiliului raional Ialoveni s-a dispus acordarea lui Victor Istratiev, vicepreședinte al raionului, concediu anual de odihnă pentru perioada de activitate: 18 mai 2017/2018 – pe un termen 4 zile calendaristice; pentru perioada de activitate 18 mai 2018/2019 – pe un termen de 35 de zile calendaristice și pentru perioada de activitate 18 mai 2019/2020 – pe un termen de 18 zile calendaristice, în total 57 de zile calendaristice.

Mai mult ca atât, prin același act, s-a dispus acordarea zilelor de concediu din 22 noiembrie 2019 și până la 21 ianuarie 2020, precum și achitarea

indemnizației de concediu pentru 57 de zile calendaristice conform legislației în vigoare.

La 25 noiembrie 2019, în perioada concediului de odihnă, Consiliul raional Ialoveni a emis decizia nr. 7/10 „Cu privire la încetarea mandatului de vicepreședinte al raionului Ialoveni”, prin care s-a dispus a lua act de încetarea mandatului de vicepreședinte al raionului Ialoveni, Victor Istratiev, în legătură cu expirarea termenului, cu achitarea drepturilor salariale, iar la pct. 3 că data intrării în vigoare a deciziei respective va fi data expirării concediului anual de odihnă al lui Victor Istratiev, fără emiterea unei alte decizii.

Ulterior, Consiliul raional Ialoveni a emis decizia nr. 9/3 din 26 decembrie 2019 „Cu privire la aprobarea modificărilor operate în unele decizii ale Consiliului raional”, contradictorie cu decizia nr. 7/10 din 25 noiembrie 2019, în partea ce îl vizează.

Astfel, prin decizia nr. 9/3 din 26 decembrie 2019, s-au făcut următoarele modificări la decizia nr. 7/10 din 25 noiembrie 2019:

- la pct. 6 din decizie a fost dispusă să se ia act de încetarea mandatului de vicepreședinte al raionului Ialoveni, Victor Istratiev, în legătură cu expirarea termenului, cu efectuarea calculelor necesare pentru achitarea drepturilor salariale;

- pct. 3 din decizie a fost modificat, cu noul conținut: „decizia se comunică persoanei nominalizate și intră în vigoare la data adoptării”.

Din conținutul actului administrativ rezultă că, decizia prin care de fapt s-a dispus concedierea lui a intrat în vigoare la 26 decembrie 2019, însă la pct. 7 din decizia nr. 9/3 din 26 decembrie 2019, a fost indicată o altă dată privind intrarea în vigoare a deciziei, și anume că aceasta intră în vigoare la data publicării în Registrul de stat al actelor locale.

Conform Registrului de stat al actelor locale, precum și din informația publicată pe pagina web oficială, actelocale.gov.md, decizia nr. 9/3 din 26 decembrie 2019 a fost publicată la 30 decembrie 2019, or, sub acest aspect, decizia privind expirarea mandatului său de vicepreședinte al raionului Ialoveni a intrat în vigoare la 26 decembrie 2019.

Prin urmare, data intrării în vigoare a deciziei este dificil de stabilit, în situația în care decizia nr. 9/3 din 26 decembrie 2019 i-a fost adusă la cunoștință abia la 22 ianuarie 2020, la solicitarea sa din 20 ianuarie 2020, deși în decizie a fost stabilit că aceasta va fi adusă la cunoștință persoanei nominalizate.

În acest context, la 23 ianuarie 2020, a expediat în adresa Consiliului raional Ialoveni cerere prealabilă, prin care și-a manifestat dezacordul cu decizia nr. 9/3 din 26 decembrie 2019, considerând-o ilegală, deoarece a fost dispusă concedierea sa în timp ce se afla în concediu anual de odihnă, ba chiar mai mult, în acel moment s-a aflat în concediu medical, fapt confirmat prin certificatul corespunzător.

Prin răspunsul nr. I-12/01 din 28 ianuarie 2020, Consiliul raional Ialoveni i-a comunicat că cererea prealabilă va fi examinată la ședința proximală a Consiliului.

La 31 ianuarie 2020, a expedit o cerere suplimentară în adresa Consiliului raional Ialoveni, prin care a informat că pe perioada 11 decembrie 2019 – 31 decembrie 2020, s-a aflat în concediu medical și a solicitat achitarea indemnizației pe perioada respectivă și pe perioada concediului de odihnă anual nevalorificată.

La 4 martie 2020, dânsul a recepționat răspunsul nr. I27/01, prin care i-a fost adusă la cunoștință decizia adoptată referitor la cererea prealabilă din 23 ianuarie 2019 examinată la ședința Consiliului raional Ialoveni, la care a fost emisă decizia nr. 1/26 din 27 februarie 2020, prin care a fost dispusă menținerea în vigoare a deciziei nr. 7/10 din 25 noiembrie 2019, cu modificările operate în decizia nr. 9/3 din 26 decembrie 2019.

Cu referire la cererea din 31 ianuarie 2020, i s-a comunicat că raporturile de muncă au încetat la 25 noiembrie 2019, iar orice plăți ulterioare nu mai pot fi efectuate.

A notat că autoritatea pârâtă a emis decizii cu conținut contradictoriu, iar, în consecință, dânsul a fost demis ilegal din funcție, în timp ce s-a aflat în concediu medical, fiind în imposibilitate de a-și valorifica dreptul său la asigurare medicală, pe motiv că raporturile de muncă au fost încetate la 25 noiembrie 2019, iar pe perioada concediului de odihnă medical, nu a beneficiat de îndemnizații în acest sens.

Or, deși în decizia din 25 noiembrie 2019 se face referire la art. 17 din Legea nr. 199/2010 cu privire la statutul persoanelor cu demnitate publică, care prevede că, la expirarea mandatului, în caz de demisie, revocare sau eliberare din funcție, persoana cu funcție de demnitate publică beneficiază de o indemnizație unică egală cu 2 salarii ale funcției, dacă legea specială ce reglementează activitatea acestei persoane nu prevede un alt quantum al indemnizației, și la pct. 2 din decizie, a fost dispusă efectuarea calculelor necesare pentru achitarea drepturilor salariale ale persoanelor nominalizate, această normă legală nu a fost executată.

În acest context, a susținut că a primit unele sume de bani pentru perioada de concediu, achitate parțial, însă nu a primit sumele corespunzătoare pentru concediu medical și nici sumele care ar trebui să îi fie achitate conform art. 17 menționat mai sus.

Potrivit art. 86 alin. (2) Codul muncii, nu se admite concedierea salariatului în perioada aflării lui în concediu medical, în concediu de odihnă anual, în concediu de studii, în concediu de maternitate, în concediu paternal, în concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, în concediu suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului în vârstă de la 3 la 4 ani, în concediu pentru îngrijirea unui membru bolnav al familiei, în concediu pentru îngrijirea copilului cu dizabilități, în perioada îndeplinirii obligațiilor de stat sau obștești, precum și în perioada detașării, cu excepția cazurilor de lichidare a unității.

La caz, nu există niciun ordin de rechemare din concediu pentru a fi pusă în discuție chestiunea privind concedierea angajatului sau încetarea mandatului de vicepreședinte al raionului pentru Victor Istratiev, astfel încât deciziile nr. 7/10

din 25 noiembrie 2019, precum și decizia nr. 9/3 din 26 decembrie 2019 să fie emise în cadru legal, prin urmare, ambele decizii sunt afectate de vicii și urmează a fi anulate de către instanța de judecată, dat fiind că procedura prealabilă nu s-a soldat cu succes.

Conform art. 50 din Legea 436/2006 privind administrația publică locală, norma la care s-a făcut referire în actele contestate prin prezenta acțiune, Consiliul raional îl poate elibera din funcție pe președintele raionului înainte de termen, cu votul a două treimi din numărul consilierilor aleși, la propunerea a cel puțin o treime din consilierii aleși. Vicepreședintele raionului poate fi eliberat din funcție înainte de termen, cu votul majorității consilierilor aleși, la propunerea președintelui raionului său a unei treimi din consilierii aleși. Președintele și vicepreședintele raionului își prezintă demisia în fața consiliului raional. Mandatul președintelui și cel al vicepreședintelui raionului încetează odată cu mandatul consiliului raional.

A consemnat că emiterea de către pârât a acestor acte ilegale l-au dus la o stare psihologică nefavorabilă, aflându-se în concediu medical în perioada emiterii deciziilor abuzive, fiindu-i afectată sănătatea lui și familiei sale, fiind astfel pus și în situația de a contracta serviciile avocatului, de a merge frecvent la pârât pentru a depune diverse cereri pentru a căuta posibilități de valorificare a drepturilor sale, estimând daunele morale considerabile la valoarea de 50 000 de lei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza art. 1, 2, 10, 17, 19, 20, 162, 164, 165, 166, 189, 196, 206 alin. (1) lit. a), 208, 209, 224 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, Legii nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, Legii nr. 768 din 2 februarie 2000 privind statutul alesului local, Legii nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică și a Codului muncii.

A solicitat: 1) admiterea acțiunii; 2) anularea parțială a deciziei nr. 7/10 din 25 noiembrie 2019 și deciziei nr. 9/3 din 26 decembrie 2019, în partea ce îl vizează cu privire la demiterea ilegală; 3) repunerea în funcția de vicepreședinte al raionului Ialoveni, astfel încât să fie respectate prevederile art. 50 alin. (3) din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală; 4) obligarea pârâtului Consiliul raional Ialoveni de a-i achita indemnizația de concediu medical, drepturile salariale pentru concediul de odihnă anual și indemnizația unică egală cu 2 salarii de funcție, potrivit art. 17 din Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică; 5) repararea prejudiciului moral cauzat, în mărime de 50 000 de lei; 6) încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

La 9 iulie 2020, Consiliul raional Ialoveni a depus cerere reconvențională împotriva lui Oleg Mereacre cu privire la refuzarea în apărarea dreptului subiectiv exercitat abuziv și obligarea încetării exercitării abuzive a dreptului.

La 9 iulie 2020, Consiliul raional Ialoveni a depus cerere reconvențională împotriva lui Victor Istratiev cu privire la refuzarea în apărarea dreptului subiectiv exercitat abuziv și obligarea încetării exercitării abuzive a dreptului.

Prin încheierea din 20 ianuarie 2021 a Judecătoriei Hîncești sediul Ialoveni, a fost conexată cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Victor Istratiev, reprezentat de avocatul Elisaveta Caragia împotriva Consiliului raional Ialoveni privind anularea parțială a actelor administrative, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă și a altor plăți, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată (dosarul nr. 3-11/20), *la cauza* în contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Mereacre, reprezentat de avocatul Elisaveta Caragia împotriva Consiliului raional Ialoveni privind anularea parțială a actelor administrative, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă și a altor plăți, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată (dosarul nr. 3-10/20), pentru a fi examinate într-o singură procedură, fiindu-le atribuit numărul 3-10/20.

La 26 mai 2021, Oleg Mereacre, reprezentat de avocatul Elisaveta Caragia a depus cerere de concretizare și completare a pretențiilor, prin care a solicitat: 1) admiterea acțiunii; 2) anularea parțială a deciziei nr. 7/9 din 25 noiembrie 2019 și deciziei nr. 9/3 din 26 decembrie 2019, în partea ce îl vizează cu privire la demiterea ilegală; 3) repunerea în funcția de vicepreședinte al raionului Ialoveni, astfel încât să fie respectate prevederile art. 50 alin. (3) din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală; 4) obligarea pârâtului Consiliul raional Ialoveni de a-i achita indemnizația de concediu medical pentru perioada 17 decembrie 2019 – 5 ianuarie 2020; 5) obligarea Consiliului raional Ialoveni de a-i achita salariul pentru absența forțată de la muncă; 6) repararea prejudiciului moral în mărime de 50 000 de lei; 7) încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5 000 de lei.

La 26 mai 2021, Victor Istratiev, reprezentat de avocatul Elisaveta Caragia a depus cerere de concretizare și completare a pretențiilor, prin care a solicitat: 1) admiterea acțiunii; 2) anularea parțială a deciziei nr. 7/10 din 25 noiembrie 2019 și deciziei nr. 9/3 din 26 decembrie 2019, în partea ce îl vizează cu privire la demiterea ilegală; 3) repunerea în funcția de vicepreședinte al raionului Ialoveni, astfel încât să fie respectate prevederile art. 50 alin. (3) din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală; 4) obligarea pârâtului Consiliul raional Ialoveni de a-i achita indemnizația de concediu medical pentru perioada 11 decembrie 2019 – 31 decembrie 2020; 5) obligarea Consiliului raional Ialoveni de a-i achita salariul pentru absența forțată de la muncă; 6) repararea prejudiciului moral în mărime de 50 000 de lei; 7) încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5 000 de lei.

În cadrul ședinței de judecată în prima instanță din 1 septembrie 2021, reprezentantul Consiliului raional Hîncești, Antonina Hîțu a declarat că nu susține acțiunile reconvenționale înaintate.

Prin hotărârea din 22 septembrie 2021 a Judecătoriei Hîncești sediul Ialoveni, au fost respinse acțiunile în contencios administrativ inițiate de Oleg Mereacre și Victor Istratiev, reprezentați de avocatul Elisaveta Caragia împotriva Consiliului raional Ialoveni în partea anulării parțiale a deciziilor Consiliului raional Ialoveni nr. 7/9 din 25 noiembrie 2019 „Cu privire la încetarea mandatului

de vicepreședinte al raionului Ialoveni”, nr. 7/10 din 25 noiembrie 2019 „Cu privire la încetarea mandatului de vicepreședinte al raionului Ialoveni” și nr. 9/3 din 26 decembrie 2019 „Cu privire la aprobarea modificărilor operate în unele decizii ale Consiliului raional”, în partea în care sunt vizați Oleg Mereacre și Victor Istratiev, restabilirea în funcții, încasarea indemnizațiilor pentru incapacitatea temporară de muncă și încasarea salariilor pentru absența forțată de la muncă, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiate.

Au fost declarate inadmisibile pretențiile lui Oleg Mereacre și Victor Istratiev în partea reparării prejudiciului moral.

La 1 octombrie 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ, prin intermediul oficiului poștal, Oleg Mereacre și Victor Istratiev, reprezentați de avocatul Elisaveta Caragia au depus apel nemotivat împotriva hotărârii din 22 septembrie 2021 a Judecătoriei Hîncești sediul Ialoveni, iar la 2 decembrie 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) Cod administrativ, a fost prezentată motivarea apelului, prin care au solicitat admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii admitere a acțiunilor.

Prin încheierea protocolară din 16 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost ridicată de la examinare cauza de contencios administrativ și expedită în adresa instanței de fond în legătură cu necesitatea expunerii asupra acțiunii reconvenționale.

La 5 aprilie 2022, Consiliul raional Ialoveni a depus cerere de renunțare la acțiunile reconvenționale înaintate împotriva lui Oleg Mereacre și Victor Istratiev.

Prin încheierea din 8 aprilie 2022 a Judecătoriei Hîncești sediul Ialoveni, a fost admisă cererea Consiliului raional Ialoveni de renunțare la acțiunile reconvenționale depuse la 9 iulie 2020 și încetat procesul la acțiunile reconvenționale inițiate de Consiliul raional Ialoveni împotriva lui Oleg Mereacre și Victor Istratiev privind refuzarea lui Oleg Mereacre și Victor Istratiev în apărarea drepturilor subiective, exercitate abuziv și obligarea încetării exercitării abuzive a drepturilor.

Prin decizia din 14 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de către Oleg Mereacre și Victor Istratiev împotriva hotărârii din 22 septembrie 2021 a Judecătoriei Hîncești sediul Ialoveni.

Întru argumentarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că, sub aspectul pretenției de compensare a prejudiciului moral, reclamantii nu au respectat procedura prealabilă, ceea ce implică inadmisibilitatea în acest sens a pretenției cu privire la compensarea prejudiciului moral cauzat prin emiterea actului administrativ, în conformitate cu art. 207 alin. (2) lit. f) Cod administrativ.

Cu referire la netemeinicia acțiunilor, instanțele inferioare au reliefat că temei de anulare a deciziilor contestate nu s-a stabilit, întrucât reclamantii nu au indicat niciun temei de drept privind anularea acestora, iar alegațiile acestora, precum că dâșșii au fost demiși ilegal din funcție în timp ce se aflau în concediu anual de odihnă, urmează a fi apreciate critic și nu pot fi reținute.

Și asta deoarece, Oleg Mereacre și Victor Istratiev urmau să-și valorifice dreptul la concediu anual de odihnă în condițiile legale stabilite la art. 82 din Legea nr. 436/2006, ținând cont de survenirea termenului de încetare a mandatelor sale, în condițiile în care, începând cu 1 noiembrie 2019, deja era un fapt notoriu că au fost validate mandatele consilierilor în Consiliul raional Ialoveni de către instanța de judecată, iar la 14 noiembrie 2019, a fost adoptată decizia Consiliului raional Ialoveni nr. 6/1, prin care s-a luat act de acea hotărâre a instanței de judecată.

În aceeași ordine de idei, instanțele au apreciat ca fiind neîntemeiat argumentul reclamanților, precum că prin deciziile contestate le-a fost încălcat dreptul de a-și valorifica asigurarea medicală și de a beneficia de indemnizația pe perioada concediului medical, or, conform prevederilor art. 2 al Legii 289 din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, dreptul la prestații de asigurări sociale au persoanele asigurate, iar la caz, acest statut a încetat odată cu încetarea mandatelor reclamanților în funcțiile de vicepreședinți de raion.

La 29 septembrie 2022, Oleg Mereacre și Victor Istratiev, reprezentați de avocatul Elisaveta Caragia au depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 14 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, iar la 10 ianuarie 2023, a fost prezentată motivarea recursului, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunilor.

În motivarea recursului au invocat că deși în decizia Consiliului raional Ialoveni nr. 7/9 și, respectiv, nr. 7/10 din 25 noiembrie 2019, s-a dispus intrarea în vigoare la data expirării concediului de odihnă al persoanei nominalizate, fără emiterea unei alte decizii, raportul de muncă al reclamanților a fost încetat imediat, fără a li se comunica decizia ce-i viza și fără a aștepta expirarea concediului de odihnă.

Au menționat că instanțele ierarhic inferioare nu au dat nicio apreciere acestor circumstanțe, limitându-se la argumentul că mandatul dâșilor era încetat de drept.

Or, într-o asemenea situație, nu este clară necesitatea emiterii unor astfel de decizii și care a fost scopul emiterii actului administrativ contestat, în partea ce îi vizează.

Au precizat că argumentul instanței de apel, precum că reclamanții trebuiau să își valorifice dreptul la concediu anual de odihnă în timpul mandatului, nu reprezintă un temei de încălcare a legii, întrucât ambii reclamanți au valorificat dreptul la concediu în măsura posibilităților, având în vedere agenda de lucru pe care o aveau de îndeplinit în timpul mandatului, dar și prioritățile în activitatea desfășurată.

De asemenea, instanțele inferioare nu s-au expus asupra pretențiilor invocate de către dâșii sub aspectul clarificării oportunității emiterii unei noi decizii.

Instanțele de judecată urmau să rețină că pârâțul Consiliul raional Ialoveni a încălcat fără echivoc principiul respectării dreptului discreționar al autorității

publice corespunzător scopului legal la emiterea actelor administrative contestate, fapt care nu a avut loc și, pe cale de consecință, atrage ilegalitatea hotărârilor judecătorești contestate.

Mai mult, instanțele de judecată au stabilit greșit circumstanțele de fapt ale cauzei și a acceptat o aplicare eronată a normelor de drept, deoarece acordarea unei indemnizații unice pentru aleși locali nu este echivalentă cu indemnizația unică egală cu 2 salarii ale funcției prevăzută pentru vicepreședinții de raion la încetarea mandatului, care urma a fi calculată și achitată potrivit deciziei prin care s-a luat act de încetare a mandatului și nu potrivit deciziei ce datează din 11 iulie 2019.

În atare circumstanțe, instanța de apel a admis faptul că unele decizii ale Consiliului raional Ialoveni pot fi executate după bunul plac al intimatului.

La 12 ianuarie 2023, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Consiliului raional Ialoveni copia cererii de recurs depuse de Oleg Mereacre și Victor Istratiev, reprezentați de avocatul Elisaveta Caragia, fiindu-i explicat dreptul de a depune referință la recursul declarat, care a fost recepționată de către destinatar la 17 ianuarie 2023, potrivit avizului poștal de recepție (f. d. 174 vol. III).

Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, Consiliul raional Ialoveni nu a făcut uz de dreptul său procedural de a depune referință.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Potrivit art. 245 alin. (1) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

În speță, se constată că dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat în ședință publică la 14 septembrie 2022 (f. d. 138 vol. III).

Este cert și faptul că la 29 septembrie 2022, Oleg Mereacre și Victor Istratiev, reprezentați de avocatul Elisaveta Caragia au depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 14 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 158-159 vol. III).

Decizia motivată din 14 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată la adresa electronică a reprezentantului recurenților, avocatul Elisaveta Caragia, la 16 decembrie 2022, potrivit extrasului de pe poșta electronică (f. d. 160 vol. III).

Se mai constată că la 10 ianuarie 2023, Oleg Mereacre și Victor Istratiev, reprezentați de avocatul Elisaveta Caragia au prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 14 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 161-169 vol. III).

Astfel, recursul depus de Oleg Mereacre și Victor Istratiev, reprezentați de avocatul Elisaveta Caragia împotriva deciziei din 14 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Oleg Mereacre și Victor Istratiev, reprezentați de avocatul Elisaveta Caragia, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) Cod administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței

judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Oleg Mereacre și Victor Istratiev, reprezentați de avocatul Elisaveta Caragia.

În conformitate cu art. 230 și 246 Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Oleg Mereacre și Victor Istratiev, reprezentați de avocatul Elisaveta Caragia se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Nicolae Craiu

Aliona Miron